

ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

Русанова Є.В.

Науковий керівник – к.т.н., доц. Запорожець О. В.

Харківський національний університет радіоелектроніки, каф. ІВТ,

м. Харків, Україна,

тел. +38(057) 702-13-31

The problem of evaluating the level of quality of an innovative product is considered. Based on the goal, the nomenclature of quality indicators is selected and the basic values of the indicators are determined, which usually take the values of the indicators of the closest analogue product in terms of functional characteristics. The evaluation of the quality level is carried out by comparing the actual values of the product's quality indicators with the basic ones. Each indicator is assigned a weighting factor, which is taken into account in relation to the generalized indicator of the quality of the innovative product.

У сучасних умовах загострення конкуренції, перетворення її на глобальну основу виживання та успіху, основою сталого становища організації на ринку є своєчасна пропозиція продукції, що відповідає світовому рівню якості. При цьому конкурентоспроможність будь-якої організації, незалежно від розмірів, форми власності та інших особливостей, залежить насамперед від якості продукту та порівнянності його ціни з якістю, що пропонується.

Ці обставини призводять до закономірного зростання ролі системи якості підприємства як універсального інструменту підвищення конкурентоспроможності проектної організації, що дозволяє досягти мети зниження собівартості інноваційного продукту, що виробляється, при абсолютному задоволенні вимог споживача.

Як базове ми будемо використовувати таке визначення: інновація (нововведення) – комплексний процес створення, розповсюдження та використання нового практичного засобу (нововведення) для задоволення людських потреб, що змінюються під впливом закономірного розвитку суспільства, а також пов'язані з цим нововведенням зміни у соціальній та речовій середовищі; впровадження нових ідей, технологій, видів продукції тощо. у галузі праці, виробництва, управління на підприємстві, у галузі.

У системному плані інноваційний проект може бути представлений «чорною скринькою», входом якої є технічні вимоги та умови фінансування, а результатом роботи є досягнення необхідного результату. Виконання робіт забезпечується наявністю необхідних ресурсів: матеріалів, устаткування, людських ресурсів. Ефективність робіт досягається за рахунок управління процесом реалізації проекту, який забезпечує розподіл ресурсів, координацію виконуваної послідовності робіт і компенсацію внутрішніх і зовнішніх впливів.

Забезпечення та оцінка якості інноваційного продукту – одне з першочергових завдань. Оскільки якість визначає ефективність товару і рівень ринкової ціни на нього, то великого значення набуває комплексний підхід до забезпечення якості. Показники якості інноваційного виробу групуються за видами та групами. Основними групами показників є функціональні, ресурсозберігаючі та охоронні.

Загальну схему оцінки рівня якості інноваційного продукту можна описати таким чином. Виходячи з мети вибирається номенклатура показників якості та визначаються базові значення показників, якими зазвичай беруть значення показників найближчого за функціональними характеристиками виробу-аналогу. Оцінка рівня якості здійснюється шляхом порівняння фактичних значень показників якості виробу із базовими. Кожному показнику призначається коефіцієнт вагомості, що враховується щодо комплексного (узагальненого) показника якості інноваційного продукту.

Для оцінки економічної ефективності інноваційного продукту пропонується використати оцінку річного економічного ефекту. Одним із альтернативних способів оцінки ефективності інноваційного продукту є використання методу функціонально-вартісного аналізу. Функціонально-вартісний аналіз є методом комплексного техніко-економічного дослідження об'єкта з метою розвитку його корисних функцій при оптимальному співвідношенні між їх значимістю для споживача і витратами на їх здійснення.

Важливим етапом функціонально-вартісного аналізу є порівняння коефіцієнтів значимості окремих функцій виробу та коефіцієнтів витрат на реалізацію цих функцій. Відношення частки функції за витратами до значущості або важливості функції називається коефіцієнтом витрат за окремими функціями. Виправдане співвідношення цього коефіцієнта має бути рівним чи близьким до одиниці. Якщо коефіцієнт витрат менше одиниці, співвідношення вважають сприятливішим. При коефіцієнті, що перевищує одиницю, рекомендується вживати заходів щодо зниження витрат отримання функції.

Найбільш доцільним є функціонально-вартісний аналіз з продукції, що розробляється, ще не запущеної у виробництво. Тут є час для внесення змін в конструкцію виробу чи технологію виробництва.

Список використаних джерел:

1. Зянько, В. (2008). *Інноваційне підприємництво: сутність, механізми і форми розвитку*. УНІВЕРСУМ – Вінниця.
2. Михайлова, Л., Гуторов, О., Турчіна, С., & Шарко, І. (2015). *Інноваційний менеджмент*. Центр учбової літератури.
3. Микитюк, П. (2019). *Інноваційний менеджмент*. Екон. думка ТНЕУ.